

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: BROŽEK Marek

Obor: Scénografie ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. Mgr. Marek Bečka

Práce Marka Brožka Underground v loutkovém divadle je velmi zvláštní, tváří se uvolněně a „undergroundově“, ale vlastně je docela seriózní a vážně míněná. Ne tedy formou, autor téká od jednoho tématu ke druhému, míchá své úvahy s útržky rozhovorů s tvůrci loutkového divadla posledních čtyř dekad a odkazy na záznamy z představení. Jenže obsah je velmi zajímavý.

Práce je členěna do několika kapitol, ve kterých se student Marek Brožek snaží definovat pojem underground, dále ho aplikovat na loutkové divadlo, zejména české. To se mu částečně daří, ale sám přiznává, respektive z většiny odpovědí dotazovaných osobností vyplývá, že je to trochu marná snaha. Nakonec v závěru dochází k poznání, že /str. 31/ „...každá doba má svou loutkářskou opozici/underground, který určitým způsobem reaguje na aktuální trendy, ať je to popření, parodování nebo srovnávání.“

Mně, jako čtenáři, tedy vychází trochu přesnější definice toho, o čem Brožkova práce-koláž vlastně je, o opozici k hlavnímu proudu, opozici k oficiálnímu, uznávanému, tomu, co se dá zpeněžit, z čeho se dá žít.

A tady nastupuje výčet mnoha inscenací, utajovaných akcí a instalací na pomezí divadla a výtvarného umění, které se autor snaží zmapovat a okomentovat. Většinou se spokojí s popisem tvůrce nebo alespoň účastníka, někdy je odkázán jen na dohady, jak asi tehdejší akce mohla vypadat. Vypracoval dokonce jakousi tabulku, s jejíž pomocí by se teoreticky dala příslušná inscenace k undergroundu přiřadit. Myslím ale, že právě v okamžiku katagolizace a „vědeckého“ pojmenování jednotlivých inscenací se autor dostává do pastí. Vždyť těch jedenáct hodnotících úrovní v tabulce končí kolonkou úspěchy: žádné, mediální, komerční, historické, festivalové... Tady má čtenář dvě možnosti, začít se smát a brát celou práci spíše jako esej, anebo přestat číst.

Já dávám přednost smíchu a hlavně způsobu, jakým se Marek Brožek s „nevědeckostí“ své práce vyrovnává. Totiž poezií. Celá práce na mě vlastně působí jako poetická oslava nezávislosti, jinakosti a neuchopitelnosti definice uměleckého díla.

Na straně 27 cituje autor báseň Ivana Wernische, kterou mu jako součást své odpovědi na jeho otázky poskytla Michaela Homolová:

Z počátku píše každý jinak

Z počátku to nikdo neumí jinak, než jinak

Zpočátku nikdo neumí psát jinak než tak, jak to neumí

A pak, pak to už dělají všichni stejně.

Na tohle ovšem nikdo nepřijde včas.

Vzhledem k tomu, že práce splňuje všechny formální požadavky, doporučuji ji k obhajobě.

Mám pro autora dvě doplňující otázky:

1/ Chcete se dál věnovat ve své tvorbě loutkovému divadlu?

2/ Nechtěl byste uspořádat festival undergroundové produkce?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum:

.....

p o d p i s

